

L'ENTREVISTA

Roberto Olivan

Ballarí i coreògraf

"En moments com ara hem d'abraçar-nos a les energies positives"

DELTEBRE J. B. / S. B.

Pregunta: Li acaben de donar un premi en l'àmbit de tot el país, content?

Resposta: Emocionat i content, definitivament, però molt més que això. Va ser molt estrany el dia que em van trucar, perquè no és un premi al qual et presentes. Em van trucar directament per dir-m'ho i em vaig sentir molt honorat i al mateix temps molt petit, perquè al costat s'havia donat a gent com Concha Velasco, per exemple, i a altres grans artistes. Em vaig sentir molt honorat i ho estem celebrant.

P: Li han donat aquest premi per l'Espai Enclave, per les seues creacions, la manera d'entendre la dansa...

R: Ells volen destacar una mica tot el que envolta l'artista. Amb Enclave representa que estem obrint portes, i fer aquest pas és important, i també és un pes pesant, tot i que no ho sembla, juntament amb la visió que tinc sobre la dansa contemporània, les

arts escèniques en general, perquè es comença a barrejar tot, sobretot per tota la moguda que comporta el Festival Deltebre Dansa.

P: Tot i que ja se n'han fet nou edicions, com explicaria aquest festival a la gent que no el coneix?

R: Està venint gent de fora amb molta qualitat i nivell, el que passa és que sempre costa d'explicar-ho. La cosa s'està disparant. Està creant-se una energia tan bonica, tan creativa, amb gent jove, motivada, i en moments com ara, de crisi, és perfecte. El que hem de fer és abraçar-nos a les energies positives, i la cosa bonica que la gent està fent; és difícil però s'ha de continuar cap endavant. Ara mateix tenim 150 participants, perquè no em podem agafar més, a més de professors i alguns convidats.

P: I públic?

R: L'any passat ens van visitar unes 3.000 persones, i no està gens malament, però crec que encara podem anar més lluny.

Aquest coreògraf tortosí ha rebut el Premi FAD d'arts teatrals. Aquest guardó reconeix la seua trajectòria i l'impuls a l'art a través de l'Espai Enclave.

P: La gent de fora creu en el festival, però i la gent de casa?

R: Hi comença a creure. De sobte estic notant que tot el que és el costat de Deltebre, com a municipi que ens està donant tot el suport, hi està totalment abocat perquè han entès molt bé el significat, el futur i el potencial que té d'atracció cultural i social i de dinamització de la gent. Estic veient que la gent a poc a poc s'hi està apropant, fins i tot als cursos d'iniciació, que estan fets a propòsit, perquè la gent s'hi integri i perda la temor a aquestes coses.

P: També amb el festival s'exporta la nostra cultura...

R: Ha vingut gent de 35 nacionalitats, és impressionant. Des dels 25 anys que estem voltant pel món, i a altres llocs veiem

que estan acostumats a ser la terra de ningú i la terra de tots, i jo crec que això pot passar a tot arreu. Hem de tindre la ment una mica oberta per comprendre altra gent i saber entendre'ns.

P: I en el vostre cas us intenteu entendre a través de la dansa...

R: En el nostre cas és més fàcil perquè no necessitem la llengua. A través del moviment la gent ja comparteix l'essència i el motiu pel qual estem fent aquestes coses. Aquest és el punt que facilita la comunicació en aquest nivell. És molt important posar l'accent en tot això, saber que en temps com els actuals és quan hem d'abraçar-nos més, obrir-nos més, i acceptar que, si ens obrim i mostrem a la gent una part més positiva del que podem ser, la gent ho parla. ■

L'EBRE

NÚMERO
544

DIVENDRES
13 DE
JULIOL DEL
2012